

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.907 van 6 juni 1996
in de zaak A. 63.715/VII-13.161.**

In zake : de n.v. DE WINTER,
die woonplaats kiest bij
Advocaten H. GEYSKENS, A. VANDEURZEN,
A. VAN der GRAESEN, C. COOMANS, M. BOES en
W. MERTENS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat I. LAUREYS,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Vidtstraat 62.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. DE WINTER op 24 mei 1995 ingediend heeft om de
vernietiging te vorderen van het besluit van 3 april
1995 van de minister vice-president van de Vlaamse re-
gering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting
waarbij het beroep van derden tegen het besluit van
29 september 1994 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van Brabant houdende het verlenen van een
vergunning aan de verzoekende partij om te Herent,
Bijlokstraat 67, een bestaande composteringsinstallatie
voor groenafval te veranderen door verhoging van de
verwerkingscapaciteit tot gemiddeld 4.800 ton/jaar en
maximum 9.600 ton/jaar, wordt ingewilligd en de gevraag-
de vergunning geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 56.166 van
9 november 1995 waarbij de schorsing van de tenuitvoer-
legging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 april 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 mei 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. BOES, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat I. LAUREYS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel aanvoert :

"Als eerste middel wordt aangevoerd dat het bestreden besluit tot stand is gekomen met schending van artikel 52, 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 (Vlarem I), artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991, betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve en artikels 2 en 3 van de wet van 29.06.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het bestreden besluit voert essentieel drie redenen aan waarom de vergunning niet kan worden verleend;

Op de eerste plaats laat de tegenpartij het voorkomen dat de uitbreiding van de capaciteit tot wat in het besluit genoemd wordt geuroverlast aanleiding kan geven. Verder dat geluidsoverlast niet kan voorkomen worden door de werking van de verschillende mobiele behandelingsmachines en gelet op de afstand tot de naburige woningen, temeer daar deze machines volgens het bestreden besluit veelal in open lucht zullen opgesteld worden en dat er tenslotte een risico is voor vervuiling van het grondwater bij doorsijpeling van het percolaat, zodat er een bedreiging zou kunnen zijn voor het nabijgelegen waterwingebied.

Geen van de opgegeven redenen is van aard om het bestreden besluit op afdoende te dragen.

Wat betreft de geuroverlast wordt allereerst in het bestreden besluit zelf erkend dat de geuroverlast bij de bestaande inrichting een toevallige gebeurtenis was te wijten aan een tijdelijke stillegging van de activiteiten om het terrein te voorzien van een ondoordringbare betonlaag en dat normaliter bij de bedrijfsvoering op de voorziene capaciteit van geuroverlast geen sprake zou zijn.

Zonder enig feitelijk bewijs en technische ondersteuning neemt het bestreden besluit evenwel aan dat de verhoging van de capaciteit tot geuroverlast aanleiding zal geven. Het bestreden besluit verliest daarbij compleet uit het oog dat het enige wat van belang is bij het beoordelen van de geurhinder de vraag is of er voldoende zuurstof wordt toegevoerd naar de te composteren materialen en daarbij is aangetoond dat de grotere capaciteit juist de inzet van apparaten mogelijk maakt die tot een nog betere werking en bedrijfsvoering zullen leiden dan voorheen het geval was op dit punt, zodat er juist minder geuroverlast zou kunnen optreden dan de beperkte geuroverlast die occasioneel in het verleden wel eens kon voorkomen.

Op zijn minst had in het bestreden besluit dienen te worden uitgelegd waarom de verhoging van capaciteit aanleiding zou kunnen geven tot een bijkomende geuroverlast, daar waar dit technisch helemaal niet juist is.

Wat betreft de geluidsoverlast kan op de eerste plaats worden aangemerkt dat in het verleden hierover nooit is gepraat. Dat ook in de toekomst dit niet zal het geval zijn, gelet op de beperkte aard van de machines, de toestellen die worden ingezet en de beperkte tijdsduur gedurende dewelke zij worden gebezigd (...)

Tenslotte wat betreft het risico voor de bedreiging van het grondwater vraagt men zich af waar het bestreden besluit op steunt om tot dergelijke absurde uitspraken te komen. Het percolaat dat vrijkomt dat doorheen de composteringsmaterie kan vrijkomen wordt afgevoerd naar een bezinkingsput teneinde de orga-

nische materialen die erin voorkomen te laten bezinken, waarna het zonder verdere behandeling in de vijver wordt ingebracht, blijkbaar zonder enige schade voor de forellen die in die vijver rondzwemmen, forellen die, zoals hiervoor bij de uiteenzetting der feiten reeds aangeduid, zeer gevoelig zijn voor verontreiniging. Zelfs al zou het percolaat m.a.w. niet worden opgevangen op een betonplaat en afgevoerd naar de vijver dan nog zou het percolaat geen risico inhouden voor vervuiling van het grondwater, daar het niet te onderscheiden valt van het gewone hemelwater dat in de grond dringt en zich daar vermengd met materialen en verder doorsijpelt naar diepere lagen.

Ook hier bevat het besluit geen enkele motivering die de conclusie die het besluit stelt zou wettigen. (...)"

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord repliceert dat indien de door verzoekster bekritiseerde motieven ondeugdelijk zouden zijn, "quod non", deze "onvolkomenheid" niet tot vernietiging hoeft te leiden, aangezien de beslissing nog voldoende steun kan vinden in de andere motieven;

Overwegende dat het bestreden weigeringsbesluit inzonderheid steunt op volgende motieven :

"Overwegende dat de uitbating van deze inrichting zowel geurhinder, geluidshinder, doorsijpeling van het percolaat naar het grondwater, als verkeershinder kan veroorzaken; dat voor wat betreft het aspect geur er in het verleden soms hinder aanwezig was, doch dit was te wijten aan een tijdelijk stilleggen van de activiteiten teneinde het terrein te voorzien van een ondoordringbare betonlaag om doorsijpeling in de bodem te voorkomen; dat sedert september gebruik wordt gemaakt van een nieuwe machine om de afvalhoop regelmatig te keren; dat de relevante verhoging van de produktiecapaciteit evenwel van aard zijn om tot geuroverlast aanleiding te geven; dat voor wat betreft het aspect geluid veroorzaakt door de werking van de verschillende mobiele behandelingsmachines de afstand tot de naburige woningen niet dermate groot is om geluidsoverlast te kunnen voorkomen, rekening houdend met de frequentere inzet van de aangevraagde machines, veelal in open lucht; dat voor wat betreft het aspect grondwater het terrein is uitgevoerd met een betonverharding, zodat het risico op doorsijpeling van percolaat naar het grondwater en de bedreiging voor het nabijgelegen waterwingebied weliswaar

wordt beperkt, doch niet helemaal uitgesloten is; dat voor wat betreft het aspect verkeershinder de toegangsweg tot het terrein minstens 5 m breed is en de onmiddellijke omgeving dun bebouwd is om mogelijk verkeershinder te veroorzaken;

Overwegende dat het om een uitbreiding gaat van een bestaande vergunde inrichting van klasse II naar klasse I; dat de uitbreiding een capaciteitsverhoging met meer dan 100 % inhoudt; dat rekening houdend met de terzake gehanteerde milieu-technische criteria en de ligging op ca. 150 m van een pompstation voor grondwaterwinning ten behoeve van de openbare drinkwatervoorziening een dergelijke uitbreiding, ondanks de genomen voorzorgsmaatregelen, vanuit het aspect grondwaterbescherming niet kan vergund worden";

Overwegende, wat betreft het door de verzøkende partij bekritiseerde motief betreffende de geurhinder, dat de desbetreffende motivering enkel inhoudt "dat de relevante verhoging van de produktiecapaciteit evenwel van aard is om tot geuroverlast aanleiding te geven"; dat echter onmiddellijk voorafgaand aan die motivering wordt overwogen dat de hinder die zich in het verleden "soms" voordeed van voorbijgaande aard was en dat sedert kort "gebruik wordt gemaakt van een nieuwe machine om de afvalhoop regelmatig te keren"; dat zowel de administratie gezondheidszorg als het bestuur milieuvergunningen in hun adviezen vaststellen dat sedert van die nieuwe machine gebruik wordt gemaakt er geen klachten meer zijn geweest in verband met geurhinder; dat het advies van laatstvermeld bestuur vermeldt dat bij de inspectie ter plaatse noch door het bestuur milieuvergunningen, noch door het bestuur milieuinspectie, noch door de administratie gezondheidszorg iets van geurhinder werd vastgesteld; dat in het licht van deze vaststellingen de geïncrimineerde redengeving al te summier is;

Overwegende, wat betreft het motief inzake de geluidshinder, dat de desbetreffende redengeving al te vaag is geformuleerd om te overtuigen en om tot een weigeringsbeslissing aanleiding te kunnen geven; dat ze

immers niet aantoonde dat er daadwerkelijk geluidsoverlast te vrezen valt, noch die overlast specificieert; dat dit des te meer klemde nu de adviezen van de administratie gezondheidszorg en van het bestuur milieuvergunningen op dit punt gunstig waren en uit een verslag van geluidsmetingen uitgevoerd in de omgeving van het bedrijf door het laboratorium voor akoestiek en thermische fysica van de Katholieke Universiteit Leuven blijkt dat de geluidshinder acceptabel is;

Overwegende, ten aanzien van het motief aangaande het risico op grondwatervervuiling, dat ook de hierop betrekking hebbende redengeving niet afdoende is; dat de overweging dat doorsijpeling van percolaat in het grondwater "niet helemaal uitgesloten is", immers al te licht weegt en niet volstaat om tot een weigering te kunnen besluiten, zeker niet wanneer ze onmiddellijk volgt op de vaststelling dat dit risico "beperkt" is, het gunstig advies van de administratie gezondheidszorg dienaangaande geen opmerkingen formuleert, het advies van het bestuur milieuvergunningen overweegt dat er "geen risico bestaat op doorsijpeling van percolaat naar het grondwater waardoor deze inrichting geen bedreiging vormt voor het nabijgelegen waterwingebied" en verzoekster een studie voorlegt van een studiebureau waarin wordt gesteld dat het percolaatwater gerecycleerd wordt om de compost te bevochtigen, zodat er geen water afvloeit naar het milieu en dat zelfs een insijpeling geen problemen zou teweegbrengen; dat het middel derhalve in al zijn onderdelen gegrond is; dat de overige middelen niet hoeven onderzocht te worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 3 april 1995 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep van derden tegen het besluit van 29 september 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant houdende het verlenen van een vergunning aan de n.v. DE WINTER om te Herent, Bijlokestraat 67, een bestaande composteringsinstallatie voor groenafval te veranderen door verhoging van de verwerkingscapaciteit tot gemiddeld 4.800 ton/jaar en maximum 9.600 ton/jaar, wordt ingewilligd en de gevraagde vergunning geweigerd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zes juni 1900 zesennegentig, door de
VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.